

Hei igjen!

Jeg sluttet forrige reisebrev i en optimistisk tone, men utover kvelden torsdag endret bildet seg. Det skjedde ting på det tekniske eliteuniversitetet MIT. En 7-Eleven kafe ble ranet. En bil ble kapret, men

eieren ble sluppet fri etter noe tid. Da jeg la meg, hadde jeg ikke forståelse av sammenhengen.

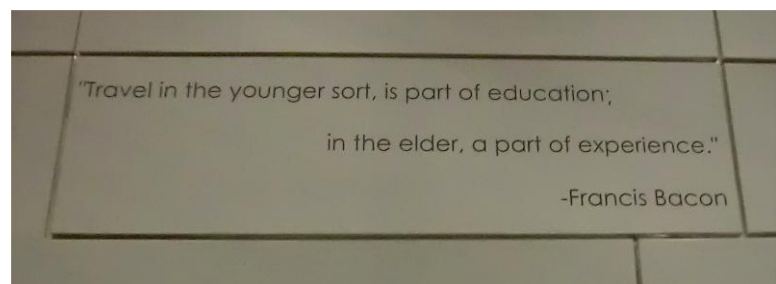

Neste morgen var det plakater overalt her på hostellet om at all offentlig transport, til og med drosjene, var innstilt i Boston, og alle ble oppfordret til å holde seg inne, men det var ikke noe egentlig portforbud i denne delen av byen, men lenger vest, i Watertown, måtte folk

ikke låse opp dørene for andre enn uniformert politi. Den ellers så travle millionbyen var som utdødd på en vanlig fredag. Alt var stengt.

Det viste seg som dere vet, at det var maraton-bomberne som hadde vært i aktivitet ved MIT. Da de ble forfulgt av politiet, kom det til skuddveksling, og bombemennene kastet hjemmelagede granater etter politiet. En politimann ble drept og en alvorlig såret. Den eldste av brødrene døde på veg til sykehuset, men det er noe uklart om han døde av skuddene fra politiet, eller av skadene han fikk fra «bombebeltet han hadde på seg. Den yngste broren ble også skada, men klarte å komme seg bort i den stjålne bilen. Bombene som ble brukt, var såkalte trykk-kokerbomber: Trykk-kokere fylt med sprengstoff og spiker, kuler o.l.

Politiaksjonen her i området må være en av historiens største. Det ble sagt at over 9000 deltok. I løpet av fredagen ble alle hus og leilighet, butikker, kontorer mm i hele 30 kvartaler i Watertown undersøkt grundig. I kvelding gikk en mann ut for å luften etter å ha vært inne hele dagen. Da så han at det hadde skjedd noe med presenninga over båten i hagen, og han fant blodflekker på båten. Politiet ble varslet. Det ble heftig skuddveksling, og bomberen ble pågrepet. Oppskriftene på bombene er funnet på nettet!

Her på Hi-Hostel Boston var det spesielle forhold i går. Vi fulgte det hele på stort lerret. Selv reklamepausene var så godt som borte. Folk som skulle reise, fikk ikke reist. Få gikk ut. Det satt folk overalt. Staben ordnet med gratis lunsj og gratis pizza senere på dagen. Stor var lettelsen da sistemann var pågrepet.

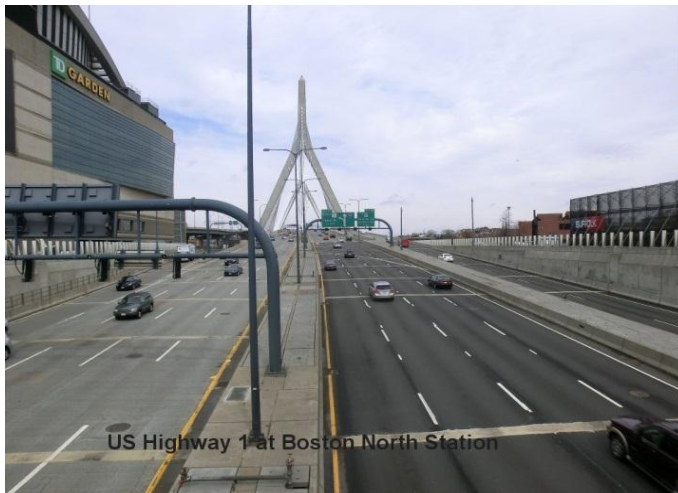
Jeg hadde bestemt meg for å bruke fredagen i Boston og heller dra til Portland, Maine, lørdagen, så i dag har jeg reist med «Downeaster». Det var en fin tur gjennom et landskap som lignet mye på slik jeg kjenner det hjemmefra, bare fjellene manglet.

I kveld er det lite folk i oppholdsrommene her. De fleste er på byen. Fremdeles sender fjernsynsstasjonene her sammenhengende reportasjer fra siste ukes begivenheter. Det er mye politi og soldater over alt. En ting er virkelig ille. Mange av de skadde som ligger på sykehus og kanskje har mistet arm eller bein har en ekstra bekymring: Hvordan skal de får betalt sykehusregningene?!? En snekker som måtte amputere en arm, har dårlig forsikring og ikke kan fortsette i yrket sitt. Hvordan skal nå alle utgiftene bli betalt? Vi har det nok bedre i Norge på det området. Her er de til dels avhengige av forsikringer. Andres Tvegård skrev virkelig bra om dette på NRKs WEB-side. Dere burde les det. Boston-oppholdet ble spesielt, og jeg fikk se lite av byen. I morgen går turen videre med «Lake Shore Limited» til Chicago. Etter noen timer der fortsetter jeg med «California Zephyr». Etter nær på tre døgn fra jeg starter fra South Station Boston er jeg framme i Sacramento, California.

Jeg liker at langdistansetogene har navn. Skjønner ikke hvorfor NSB sluttet med det. De hadde både «Solan» og «Ludvik», «Henrik» og «Pernille», «Ole Tobias», «Dovresprinten», «Sørlandsekspressen» og mange flere. Det er ikke det samme å reise med «Sørlandsekspressen» nå; det er en BUSS. Nor-Way bussekspress har skjønt det!

Det var vel noen av de jypingene som alltid vet best og må endre alt bestående, som kom fram til de nye, historieløse og i denne sammenheng, intetsigende navnene «Signatur», «Agenda» og «Puls». Disse navnene fikk jo kort levetid, så nå står en kun igjen med tognummer. Selv Et, Ht og Pt måtte vekk. Det skulle hete regiontog selv om togene ikke bare holder seg i en region men går mellom landsdeler. Få bort alt det gamle! Bare noe er nytt, har det ingenting å bety at det ikke har rot i virkeligheten! Det var det sure oppgullet i dag. Tror mange som er interessert i norsk jernbane, er enige med meg. Tog med skikkelige navn er tingen!

Jeg vet ikke når neste reisebrev kommer. Hverken «Lake Shore Limited» eller «California Zephyr» har Wi-Fi. Ja, på deler av strekninga er det ikke en gang mobildekning. Skinnegangen til BNSF er også av en lik beskaffenhet at fingene vil nok ikke treffer de riktige tasene på tastaturet.

Takk for nå!

Torstein

